

På vegne af Det Dårliche Selskab hold Onkel Bent følgende rørende tale for Thea:

Kære Thea...

Med denne lille bog har vi forsøgt efter bedste evne at samle nogle minder og oplevelser, som vi har haft med din mor og med dig igennem din barndom, indtil nu.

Da vores alder jo er så fremskreden, kan der dog være opstået faktuelle fejl hen ad vejen.

Det er svært at huske årstal og datoer for så lang tid siden og dog – når vi tænker nærmere over det, så er det slet ikke så lang tid siden endda...

Jule-evangeliet anno 1994...

Det skete i de dage, at der udgik en befaling fra Overlægen på Vejle Sygehus, at din mor skulle lade sig indskrive på fødegangen. Det var Charlottes første indskrivning, imens Poul Nyrup Rasmussen var Statsminister i Danmark. Og Pauli lod sig indskrive sammen med Charlotte, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var der, kom tiden, hvor hun skulle føde. Hun fødte sin datter, den førstefødte og svøbte hende og lagde hende i en vugge.

I mange egne var der familiemedlemmer som ventede ved telefonen, om det nu var blevet en dreng eller en pige – Og Pauli's herlighed strålede, da han ringede og sagde: Lyt, jeg forkynder eder en stor glæde... Thea Malene er født! Og dette skal være Jer et tegn... – I skal finde en pige, svøbt og liggende i en vugge på Ringdams Kobbøl 61.

Imens dette stod på, fik Pauli serveret sin Julemiddag, bestående af and, rødkål, brune kartofler og brun sovs på fødegangen. Det var den første gang at din far havde spist sin julemiddag på et sygehus.

Dette skete den 24/12-1994 klokken 19:15. Men, hvad var gået forud for denne begivenhed...

I August 1985 flytter din far fra Færøerne til Danmark, hvor han skulle begynde at læse til Maskinmester. Her mødte han Bent på Maskinmesterskolen og de to blev hurtigt gode venner.

I 1986 mødte Helena for første gang din mor, som 18 årig. Dengang læste de sammen HF på Svendborg Gymnasium og de blev hurtigt gode veninder. Igennem Helena lærte din mor og far hinanden at kende i 1987 og det var kærlighed ved første hik.... Øh ved første blik...

Din mor og far flyttede sammen; ret hurtigt efter første møde, i et lille kælderværelse i Svendborg og senere på A.P. Møller Kollegiet i Svendborg.

Din mor blev færdiguddannet som Materialist ved Matas i 1990. Eftersom din mor fik arbejde ved Matas i Vejle, valgte de at flytte til byen. Din far startede med at sejle på langfart og din mor passede imens lejligheden på Svinget i Vejle. Det var ikke det bedste sted at bo, kold og fugtig lejlighed med bad i kælderen, så mens din far er på langfart fandt din mor selv en bedre bolig på Ringdams Kobbøl. De flyttede hertil en regnfuld onsdag i oktober 1991. Flytningen medførte nye nabo-skaber og nogle af disse udviklede sig videre til venskaber. Derfor er Peter i dag iblandt vennerne.

De næste par år gik med at nyde hinanden. Din far sejlede stadigvæk langfart og imens passede din mor hjemmet og sit arbejde. I forsommeren 1994 kunne familien så meddele den glade nyhed, at en lille ny var på vej. Og på selve juleaften i 1994 blev du så født...

Det næste år gik og din mor nød at gå hjemme og passe, nusse og pleje om dig. Du var desværre kun ca. 1 år, da din mor begyndte at blive syg. Det startede med ryg problemer, som ikke blev taget alvorligt. Der gik noget tid, før man fandt ud af, hvor alvorligt det var. Vi vil ikke her beskrive hendes sygdomsforløb. Det kan du læse på nettet eller høre fra din far eller familie.

Da din mor og far havde et ønske om at blive gift, valgte de under din mors sygdomsforløb at blive gift på sygehuset, og så ville de have et rigtigt kirkebryllup senere. Det nåede de desværre aldrig. Det var en svær dag. Ikke sjovt, da vi havde en mistanke om, hvilken vej det kunne gå med din mor.

Din mor var sej.....

Trods hendes sygdom med mange smerter og andre forhindringer, mistede hun aldrig modet eller troen på, at hun blev rask igen. Hun gav aldrig op og der er ingen tvivl om, at du gav hende kræfter til at kæmpe.

Hun "blev sat" i en kørestol, men kæmpede sig ud af den igen. Hun cyklede dig i børnehaven. Hun fik en hverdag til at fungere, havde overskud til smil og latter, til at tage sig af dig.

Hun ville have været stolt over at se dig i dag. Hun havde glædet sig til at følge alle dine højdepunkter i livet. Første rokketand, dine første skridt, første skoledag, første kæreste, din konfirmation, og meget mere.

Din mor Charlotte, som gik under kælenavnet Lotte, var en sød, sjov, frisk, selvstændig og stædig pige 😊. Stædig på den gode måde..... Hvis hun havde sat sig noget for, så gennemførte hun det.

Hun var med sit stille og rolige gemyt vellidt af alle. Når din far var ude og sejle, og ikke var så meget hjemme, så måtte hun selv klare alting. Hun havde det lidt svært, når din far så kom hjem og "overtog" opgaverne.

Din mor elskede at læse bøger, se film og serier. Hun var vild med Beverly Hills 90210 😊, som stadig kører den dag i dag...

Hun elskede at høre musik, og hun var altid god for en fest. I Svendborg slog vi vores folder på "Las Vegas" og "Barbella" (for dem over 40, -og vi var kun 20... -Åreknude rally). Vi grinte meget over de andre gæster, og lavede sjov med alle. Vi var ikke altid lige søde 😊

I Vejle var det på "Gummiskoene" og "Crazy Daisy", hvor vi sluttede natten af på "Kontoret".

De fleste gange holdt vi bare fest derhjemme. Vi skulle næsten altid spille, eller "puste kort" og det var Bent bestemt ikke god til.

Din mor og Helena opfandt spillet "25 øre's Ludo" i Svendborg. De spillede ofte Ludo. Hver gang de blev slået hjem, skulle de betale 25 øre. Pengene blev for det meste brugt, når de tog bussen fra Svendborg til Fåborg og tog færgen til Gelting (Tyskland). Der handlede de toldfrie varer, og så holdt de fest når de kom hjem.

Traditionen med at tage til Heide Park startede, før du blev født. Din mor, far, Helena og Bent, var dernede første gang i 1992. Din mor elskede rutsjebaner og karruseller. Hun elskede fart og spænding. Denne tradition har vi heldigvis beholdt, og det håber vi, at vi bliver ved med.

Da din mor var højgravid med dig, tog din mor og far, Bent og Helena i sommerhus på Bogø. Vi havde en kanon weekend. En af dagene var vi ved Møns klint. Da din mor ikke kunne gå hele vejen ned til stranden, blev Helena ved din mor. De havde fået nøglerne til Bent's splinter nye bil, så de kunne sætte sig i ly derinde. Din mor og Helena fik så den skøre ide, at de skulle køre rundt i bilen i stedet for. Så da din far og Bent kom op fra stranden, var din mor og Helena væk.... Og det var bilen også.... De gik helt i panik.... De troede at din mor havde fået veer og var kørt på sygehuset. Dengang havde vi ikke mobiltelefoner, så vi kunne ikke kontakte hinanden. Du kan tro, at de fik skæld ud, da de kom tilbage efter dem.

Din mor er her desværre ikke mere, men hun lever videre i vores hjerter. Hun er absolut ikke glemt.

Du kan selvfølgelig ikke huske hende, men hvis du på et tidspunkt har lyst eller behov for at vide mere om hende, er du altid velkommen til at komme og snakke med os.

Tiden efter din mor døde var svær for din far... Han skulle lige pludselig stoppe med at sejle, og vænne sig til at være "alene-far", samtidig med at han skulle vænne sig til et nyt arbejde. Du gik i børnehaven, og om eftermiddagen blev du passet af Erika indtil far kom hjem fra arbejde.

I 1999 skete der så noget vigtigt i dit og din fars liv... Din far mødte Anna. Anna var i samme situation som din far. Hun var nemlig "alene-mor" for Hildur, og dermed fik du en weekend-legekammerat. Det med "weekend" varede nu ikke så længe, for allerede i 2000 flyttede Anna og Hildur til Vejle, og dermed blev Hildur din lillesøster.

Du begyndte i hvert tilfælde ret hurtigt at kalde Anna for Mor. I første omgang boede I alle 4 på Ringdams Kobbøl, men i December 2000 flyttede I så til "Drømme-slottet" i Ølholm.

I 2003 blev 4 til 5 da David blev født. Du blev rigtig glad for David, og du har altid været rigtig god til at tage dig af din lille-bror.

I Julen 2005 tog din far og mor så det store skridt og blev gift. Vi var alle sammen på Færøerne imellem Jul og Nytår, og så brylluppet, og hvor flotte du var som brudepige i din grønne kjole.

Igennem stort set hele din barndom i Ølholm, har der været gang i diverse byggeprojekter både ude og inde. Først uden for, men i 2007 blev det helt vildt, da din far og mor begyndte på at udvide huset. I denne forbindelse har du og Hildur stået model til meget. Jeres værelser har ofte været fyldt op med papkasser og byggematerialer, men nu er der omsider ved at være lys forude...

Nogle af de gode minder vi har om dig igennem din barndom, er blandt andet vores oplevelser i Heide Park i Tyskland. Vi kan især huske dit første møde med vandrutchebanen. Først ville du overhovedet ikke, og bagefter ville du overhovedet ikke holde op igen...

Et andet godt minde er ski-ferierne i Sverige. I 2007 var det første gang for os alle sammen. Det var med spænding at vi kastede os ud i skisportens svære kunst. Din stil på lifterne og løjperne var måske ikke den kønneste, men du fik standset... Siden er du kommet rigtig godt efter det – og med 60 ture på Gustavsbakken (blå løjpe) i løbet af en uge, må man sige at du har bestået. En tradition som helt klart vil fortsætte.

Der er mange andre gode minder vi husker fra din barndom, men det vil tage alt alt for lang tid at skrive om...

I din fritid er du rigtig aktiv spejder hos Åfolket i Tørring. Det er noget vi kan se at du nyder, meget mere end at gå med aviser. Men pengene er jo gode nok, og det er så kun een af de ting som du nu skal til at lære. Nu, hvor du er "trådt ind i de voksnes

rækker...” Det er nemlig for alvor nu, at du skal til at lære livet. Der kommer mange udfordringer på din vej forude, men Helena, Peter og Bent er sikre på at du nok skal klare dig igennem.

Og hvis du nogen sinde er i tvivl, og ikke vil spørge mor eller far, så ved du hvor du er velkommen. Og det gælder selvfølgelig også hos Jette, Annette og Charlotte..

I hvert tilfælde får du et godt råd med på vejen fra os:

**VÅGN OP MED ET SMIL,
OG GÅ EFTER LIVET...
LEV DET,
NYD DET,
SMAG DET,
DUFT DET
OG FØL DET...**